
V. EDDU-BROT¹.

.....
... ldu var iafnfrækn. þviat hann va fafni ok regin ok tok arf eptir þa baþa. Þa svarar brynhildir meira var þat þo vert at gunnar reid vafurlogan² en sigurdr þordi eigi. þa hlo guþrun ok mælti ætlar þu at gunnar riþi vofurlogan sa ætla ek at gengi i reckiu hea þer er mer gaf gullbaug þenna. En sa gullbaugr er þu þat at linfe hann er kalladr anduaranautr ok ætla ek at eigi sotti gunnar hann a goitaheidí. Þa þagnadi Brynhildir ok geck heím. Eptir þat eggiaþi hon gunnar til ok haugna at drepa sigurd. En þviat þeir voro eidsuarar sigurdar þa eggjudu þeir til gutthorm broþur sinn at drepa sigurd ok gutthormr lagdi Sigurd sofanda suerdi i gegnum. En er Sigurdr feck sarit þa greip hann suerdit gram ok kastadi eptir honum sua at sundr sneid manninn i miþiu. Þar do Sigurdr ok sonr hans þreutr er sigmundr het hann drapu þeir. Eptir þat lagdi brynhildir sik suerdi i gegnum ok var hon brennd med Sigurdi en gunnar ok haugni toku fafnis arf. ok anduaranaut ok reþu löndum. Eptir sigurþ svein lifdi eptir dottir er aslaug het. hon var uppfædd at heimis i hlymdaulum ok ero þaþan komnar ættir storar. Sva er sakt at sigmundr volsungsson var sva mattugr at hann drack eitr ok sakadi hann ecki. enn sínfotli ok sigurdr synir hans voro sva hardir a huþina at þa sakadi eigi eitr þott vtan kuæmi a þa bera. Atli budla son feck þa guþrunar er Sigurdr

---

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnæanum Nr. 1eþ in Folio.* — ²) vaf¹logan, membr.

hafði atta ok attu þau baurn saman. Atli konungr haud til sin gunnari ok haugna ok þeir foru at heimþöfinu ok adr þeir foru heiman falu þeir gullit fafnis arf i anni rín ok hefir¹ gull allðri fundiz síþan. En Atli konungr hafði þar fyrir mikít líð. ok harþiz við þa hogna ok gunnaa ok vrdu þeir handteknir. Let hann skera hiarta or haugnar kuikum ok yard þat hans bani. En gunnari let hann kasta i ormgard ok þa var honum feingín leyniliga harpa ok slo hann med tanum þviat hendur hans voro bunnar. En sua lek hann hórpuna at allir ormarnir sofnudu nema su ein nadra sem rendi at honum ok hio sva fyrir slagbrioskad² at hon³ steypiti hófdinu inn i holit ok hangði hon a lífrinni þartil er hann do. Haugni ok gunnar ero kallapír niflungar ok giukunngar fyrir því at⁴ gull kallat skattr þeirra eþa arfr. Litlu síþar drap guþrun sonu sina ij ok let gora med gulli ok silfri bordker af hausum þeirra. ok þa var gort erfi niflunga. Ad þessi veizlu let guþrun skenkía atla konungi med bordkerum þessum mið ok var blandat við blóði sueinanna. En hiortu þeirra let hon steikia ok fú konungi at eta enn er þat var gort þa sagði hon honum med morgum ofógrum ordum þessi tíþinndi. Eigi skorti þar afeingan dryck sva at folk sofnadi þar sem sat. A þeirri nott geck guþrun til konungs ok med henne sonr hógna. ok vagu þau at honum þar er hann sat ok vard þat hans bani. Þa skutu þau elldi i hollina ok brann þat allt inni er þar var. Eptir þat soðri hon til siofar ok hliop á síoinn ok villdi dreckia ser en hana rak yfir síórdinn ok kom hon þa a þat land er atti ionakr konungr. En er hann sa hana tok hann hana til sin ok feck hennar. þau attu ij sonu þa er sua heita. Saurli ok erpr ok hamþir þeir voro allir suartir sem hrafn á harslit sem gunnar ok haugni ok adrir niflungar. Þar sæddiz upp suanhildr dottir Sigurðar sueins ok var allra kuenna frægst. Þetta spurði

¹) *excidit*: þat. — ²) *sic membr.* — ³) *h*, 1eß. — ⁴) *sic* 1eß; *rect.*: er.

ermenrekr konungr hinn riki hann sendi son sinn randve at biþia hennar til handa ser. Enn er hann kom til ionakrsborgar þa var suanhilldr selld i hendr randve at færa hana ermenrek konungi. Þa sagði bicki iarl at þat væri betr fallit at randver ætti suanhildi er hann var vngr ok bædi þau en ermenrekr var gamall. Þetta rad likadi þeim vel hinum vngum mönnum. Þvi næst sagði bicki jarl konungi þetta. Þa let konungr leida son sinn til galga. Þa tok randver hauk sinn ok plockadi af fiadrirnar ok bad senda heim fedr sínum ok sidan var hann heingdr. En er ermenrekr konungr sa haukinn þa kom honum i bug hvat hanþ hafði gort at sua sem haukriun var ofleygr ok fiadr-lauss sva var ok riki hans ofært er hann var gamall ok sonlaus. Þat var eitt sinn er ermenrekr konungr reid or skogi fra veidum at suanhilldr drotning sat at haddblike þa riþu þeir a hana ok tradu undir fotum til bana. En er þetta spurði gudrun þa eggjadi hon sonu sina til hefnda eptir suanhildi. Enn er þeir biogguz til ferðar þa feck hon þeim bryniur ok hialma sua sterka at eigi matti iarn a festa. Hon lagði rad fyrir þa at þa er þeir kuæmi til ermenreks konungs skylldu þeir ganga vm nott at honum sofanda. Skylldu saurli ok hamdir hauggua af honum hendr ok fætr en erpr hofut. En er þeir koma á leid þa spurdu þeir erp brodur sinn huer líþsemð þeim mundi at honum vera þa er þeir hitti ermenrek konung en hann segir at hann mvn veita þeim þvilikt sem hönd fæti. Þeir segia at þat var allz ecki er fotr studdiz við hönd. en sva voro þeir reiþir moþur sinni er hon háfdi þa heiptyrdum vtleidt at þeir villdu gora þat er henne þætti verst ok drapu þeir erp broþur sinn. þviat hon vnni honum mest. Litlu sidar þar sem saurli geck skridnaþi hann odrum fæti ok studdi hann sik med hendinni þa mælti hann. Betra væri nu at erpr broþir oekar lifði þviat veitti nu höndin fætinum. Enn er þeir kvamu til ermenreks konungs of nott þar sem hann suaf þa hiuggu þeir af honum hendr ok fætr ok við þat vaknadi hann ok kalladi

á menn sína ok bad þa vaka. Þa mælti hamþir af mundi nu hofudít ef erpr broþir ockar lífdi. Þa stoðu vpp hirdmenn ok sottu at þeim ok fengu eigi med vapnum sott þa. Þa kallar ermenrekr konungr at þa skyldi med gríoti bería ok sua var gort. Þar fellu þeir hamdir ok saurli. þa var ok daud aull ætt ok afkuæmi giuka því er brynja kollut klædi eþa vapir hamdis ok saurla. her eptir qvad Bragi skalld.

Knatti adr. vid illan
ermenrekr at vakna
med dreyrfar dottur
draum i suerda flaumi
rostu vann i rauni
randvers hofut nidia
þa er hrafnblair hefndu
harma erps vm barmar.

Flaut vm set med sueita
soknar alfs á golfi
hræfa daugg þar er hauggnar
hendr ok fætr of kenduz
fell i blodi blandin
brunn aulskali runa
þann aleifa landa
laufdi fatt á hófdi.

Þar sva at giordu gyrðan
golfhaukuis sa fylkis
segls naglfara siglur
saums anduanar standa
vrdu snemst ok saurli
samrada þeir hamdir
halum herdi mylum
hergautz vínun bardir.

Míott let stala stauckuir
stydia giuka nidia
flaums þa er síðruí næma
fogl hilldar mun villdu

ok blaserkiar birkis
ball fagr gauta allir
enni haugg ok eggjar
onakurs sonum launa.

Þat segig fall á faugrum
flotna randar botní
ræss gafu nid reidar
ragnarr ok fiold sagna.

¹ Þvi er gull kallat miol froda til þess er saga su at skioldungur het son opins er skioldungar eru fra komnir. Hann hafdi atsetu ok red londum þar er nu heitir danmork en þa het gotland. Skioldungur atti þann son er fridleifr het er red londum eptir hann. Son fridleifs het frodi hann tok konungdom eptir fedr sinn. J þenna tima red Augustus keisari fyrir romaborgar ríki ok lagdi frid vm allan heim ok þa var kristr borinn ok fyrir því at frodi var allra konunga rikaztr á norðrlondum þa var honum kendr fridrinn vm alla danska tungu ok kalla menn þat froða frid. Engi madr grandadi þa audrum þott hann fyndi fyrir ser broþurbana² eþa fopurbana² lausan eþa bundin þa var³ ok eingi þiofr ne ransmadr sua at gullbringr læ iij. vettr vid þiodueg á ialangrs heidi. Frodi konungr sotti heimbod i suiþiod til þess konungs er fiolnir het. þa keypti hann ambattir ij þær er hetu fenia ok menia þær voro miklar ok sterkar. J þann tima funduz i danmorku kuernsteinar ij sva miklir at engi madr var sva sterkr at dregit gæti. En su nattura fylgdi kuerninni at þat molz á er sa mælti fyrir er mol su kveru het grotti. Heingikioptur het sa bondi er froda gaf kuernina. Frodi konungr lett ambattirnar leida til kuernarinnar ok bad þær mala gull ok frid ok sælu froda. En hann gaf þeim eigi

¹) *Rubro spatium vacuum relictum est.* — ²) broþ¹bana, fop¹bana, membr.; aliis locis in hoc fragmento siglum ¹ pro litera r finali, more recentiorum, usurpatur e. g. silf² = silfr.

lengri huilld ne suefn en meðan gaukrinn þagdi eða hlíod matti kueda. Þat er sakt at þa kuædi þær hlíod þau er kallat er grottasaungr ok er þetta upphaf at.

Nv ero komnar	þær ero at froda
til konungs husa	fridleifssonar
framuisar tuær	mattkar meyar
fenia ok menia	at mani gioruar.

Ok adr letti kvæðinu molu þær her at hendr froda sva at at þeirri nott kom þar sækonungr sa er mysingr het ok drap hann froda ok tok þar herfang mikít. Þa lagðiz frodafridr. Mysingr hafði med ser grottakuernina ok sva fenu ok meniu ok bad hann þær mala sallt. En at miþri nott spurdu þær huart mysingi leiddiz eigi sallt hann bad þær mala leingr þær molu litla hrid adr nidr sucku skipin ok var þar eptir suelgr i hafinu er siorrinn fell i kuernar augat. Þa vard siorrinn salltr.

¹Einn konungr i danmork er nefndr hrolfr kraki hann var agætaztr allra fornkonunga fyrst af milldi ok frækleik. Þat var eitt mark til vm litillæti hans er miok er frægt ordit at einn litill sueinn ok fatækr er nefndr vöggr hann kom i holl hrolfs konungs þa var konungrinn vngr at allðri ok grannligr á vóxt. þa geck voggr fyrir konunginn ok sa uppa hann. Konungr spyrr huat villtu mæla sueinn er þu starir á mik. Vöggr segir. þa er ek var heima med fedr minum heyrda ek sakt at hrolfr konungr at hleidru veri mestr madr at nordrlondum. En nu sitr her i hasæti kraki einn litill ok kalla þeir hann konung sínn. Þa suarar hrolfr konungr. þu sueinn hefir gefit mer nafn at ek skal heita hrolfr kraki en þat er titt at gíof skal fylgía nafnfestí. Nu² ek þig³ enga gíof til hafa mer at gefa at nafnfesti þa at mer se þægilig. Syniz mer þat rad at sa oekar gefi odrum sem helldr hefir til. Tok hrolfr gullhring af hendi ser ok gaf honum þa mælti vöggr

¹) *Rubro vacuum spatium relictum est.* — ²) *excidit:* sè. — ³) *sic (non þik), 1eð.*

gef þu allra konunga heilaztr ok þess streingi ek heit at verda þess mannz bana madr er þinn bana madr verdr þa mælti konungr ok hlo vid. Litlu verdr vöggr seginn. Annat mark var at vm hrolf kraka vm frækleik hans at sa konungr red fyrir vppsaulum er adils het. Hann atti yssv moþur hrolfs kraka. Apils atti osætt vid þann konungr er reþ fyrir noregi er ali het. Þeir laugdu orustu stad med ser á isi vatz þess er væni heitir. Adils konungr sendir ord hrolfi kraka magi sinum at hann kæmi til lidueizlu vid hann ok het mala ollum her hans meðan þeir væri i ferdinni. Enn konungr sealfr skyldi eignaz iij kostgripi þa er hann kiori or suiþíod. Hrolfr konungr matti eigi fara fyrir ofriþi þeim er hann atti vid saxa. en þo sendi hann adils konungi berserki sína xv þar var einn baudvar biarki ok hiallti hinn hugprvdi huítserkr hvati vauutr ok veseti ok þeir bræð(r) beigadr ok suiþdagr. J þeirri orosto fell ali konungr ok mikill hlutr lids hans. Þa tok adils konungr af honum daudum hialmínn hilldisuín¹ ok hest hans hrafn. Þa beidduz berserkir hrolfs kraka mala sins af apils konungi iij pund gullz huerr þeirra ok vm fram beidduz þeir at færa konungi kostgripi þa er þeir kioru honum til handa. Enn þat var hialmrínn hilldigauiltr ok brynian finnzleif er hvergi festi iarn á ok gullhringr sa er kalladr var suiagriss er att hófdu langfedgar apils. En konungr varnadi allra gripanna ok eigi helldr gallt hann malan. Foru berserkir a brutt ok vndu illa sinum hlut ok sogdu svabuít hrolfi kraka. enn iafnskiott byriadi hann ferd sína til vppsala ok med honum xij berserkir hans ok allir gridalausir. yssa moþir² hans fagnapi honum ok fylgdi þeim til herbergis ok eigi til konungs hallar voro þa goruir elldar storir fyrir þeim ok gefit þeim avl at drecka. Þa komu inn menn adils konungs

¹) hilldisuín, 1eð. — ²) moþir¹, 1eð.

ok baru skid á elldinn ok giordu sva mikinn at brunnu klædin¹ af hrolfi konungi ok mæltu. Suá er sakt at hrolfr kraki ok berserkir hans flyi huarki elld ne iarn. Þá hliop hrolfr konungr vpp ok allir þeir ok mæltu sva.

Aukum ellda
at aðils husum.

Tok konungr þá skiold sinn ok kastadi á elldinn ok hliop sva yfir balit á meþan er skioldrinn brann ok en mælti hann.

Flyrat sa ellda
er yfir hleypr.

Sva for huerr at odrum hans manna. Toku þeir síþan þá er kynt hófdu elldana ok kostudu þeim a balit þui næst kom þar yssa drottning ok feck hon konungi dyrs-horn fullt af gulli ok þarmed hringinn suia gris ok bad þá riþa i brutt skiott til lids sins. Þeir hliopu a hesta sina ok riþu ofan a fyrir völlu þá sa þeir at aðils konungr reid eptir þeim med her sinn aluapnaþan ok vill drepa þá. Þá tok hrolfr konungr hægri hendi gullit ofan í hornit ok sair á vallt om gautuna. Enn er suiar sa þat þá hliopu þeir or saudlum sinum ok tok huerr slikt er feck enn konungr bad þá rida ok reid sealfr akaftiga. Slaunguir het hestr hans ok var allra hesta skiotaztr er med suium var. Þá sa hrolfr konungr at aðils konungr reid nær honum tok hann þá hringinn suia gris ok kastadi til hans ok bad hann þiggia at gíof at ser. Aðils konungr reid at honum ok tok til bringsins med spíotzoddinum ok rendi uppa falion þá veik hrolfr konungr aprt ok sa at aðils laut niþr þá mælti hrolfr konungr. Suinbeykt hefig nu þann er rikaztr er med suium sua skilduz þeir. Af þessi sauk er gull kallat sad kraka eþa fyrir valla. sva qvad eyvindr skalldaspillir.

Barum vllr vm allan   fiollum fyrisvalla
imun leiks á hauka   frá hakonar æfi.

¹) klædin, 1eß.

Sua qvad þiodolfr.

Aurd ser yrsa burdar	eyss landreki liosu
innrott iofur sinni	lastvarr kraka barri
biartplogadan bauga	a helmíldrar holdi
bratt akr völu spakra	hauks kalfr mer sealfum.

¹J biarkamalum hinum fornum eru tauld morg gullz heiti. sva segir þar.

Gramr hinn gíoflazi	tregum oturs ² gíoldum
gladdi hird sina	tarum mardallar
feniu foruerki	elldi orunar
fafnis miþgardi	idia glysmaluni.
glasis globarri	Gladdi gunnueitir
grana fagrbyrdi	gengum fagrbunir
draupnis dyrsueita	þiaza þingskilum
duni grafitnis.	þioþir hermargar
Ytti aurr hilmir	rinar raudmalum
alldir vid toku	rogí budlunga
sifur suardfestum	visi hinn vigðarfi
suelli dalnaþar	vardi hann balldr þaugli.

³Sva er sakt at konungr sa er haulgi er nefndr red fyrir haulga landi. Hann var faþir þorgerdar. þau voru bædi blotud ok var haugr haulga kastadr annarrí flo af gulli eþa silfri enn onnur af molldu ok grioti. þat var blotfeit. Sua qvad skuli þosteinson.

Þá er ræfruita reifnis
raud⁴ fyrir suauldr til audar
fylgnis haug ok haulga
haugþak saman bauga.

Gull er ok kallat í kenningum elldr eþa lios handar eþa leggiar þviat þat er rautt. En silfr er snær eþa suell eþa hela þviat þat er huitt. Med sama hætti skal ok kenna gull eþa silfr til siods eþa diguls eþa hanndar. ok huar-tueggia silfr ok gull ma vera griot handar eþa halsgiord

¹) Rubro vacuum spat. relictum est. — ²) sic (non otrs), 1eß. — ³) Rubro vac. spat. relictum est. — ⁴) excidit: ek.

nockurs þess mannz er titt var at hafa men. ¹ok hringar ero bædi silfr ok gull ef eigí er annan veg greint. sva qvad þorleifr fagri.

Kastar gramr a glæstar
gegn valstodar þegnum
vngr visi gefr eisu
armleggs digulfarmi.

Ok sem qvad einar skalaglamm.

Lidbrondum kna lundar
landfrækn iofur² granda
hycka ek ræsis recka
rínar griot of þriota.

Sua qvad einarr skulason.

Blodeisu gefr bædi
biargtueim megin geima.
siods a ek sauckua stridi
snær ok elldr at mæra.

Ok sem hann qvad.

Dægr þrymr huert en hiarta
hlyrskilldis rædr milldi
heita blacks vm hvitum
hafleygr digulskafli
alldri ma fyrir elldi
als dynbrautar skala
aull vid folka fellis
fram ræda snæ hræda.

Her er gull kallat [snær skafanna³. Sva qvad þorðr mauraskalld.

Ser a seima rýri
sigdis latrs [ok atri
hrauner⁴ glásendir handa
hermoþr fauþur goþum.

¹) *hic excidisse videtur: men.* — ²) *iof², Ieß.* — ³) *a [sic Ieß; rect. eldr áls hrynbrautar (dynbrautar), en silfr snær skálanna.* — ⁴) *a [sic Ieß; rect. at átti | hrauns.*

¹Madr er kalladr briotr gullzins. Sva qvad oftarr suarti.

Godmennis þarf ek gunnar
gullz briotanda niota
her er alnennin inni
inndrott med gram suinum.

Hann er ok sendir gullzins. Sva qvad einar skalaglamm.

Gullsendir lætr grvndar
gledr þeingill her dreingia
hans mætti kna ek hlyda
hliott ygg miadar niota.

Gulluaurpuðr sem qvad þorleikr.

Hird vidr grams vnd gerðum
gullvorpudr ser holla.

Gullstridir sem qvad þorlakr blaunduskalld.

Gullstriþir verpr glodum
grefur² aud konungr rauþum
vþiodar bregðr eydir
armleggs grana farmi.

Gullskati sem her er.

Gat ek gvllskata gautu gunnuita
g...³ leiks of baur graps taugðrapu.

⁴Kona er kollut selia gullz. sem qvad hallarsteinn.

Sualteigar mun seliu
salltz vidblinda galltar
rafkastandi rastar
reyrþueings muna leingi.

Her eru hualir kalladir Vidblinda gelltir. hann var iotunn ok dro huali i hafi vt sem fiska. Teigr huala er sær enn rauf sæfar er gull. En kona er selia gullz þess sem hon gefr ok samheiti seliu er tre sem fyrr var ritad at kona er kend til allzkonar trea heita kuenkendra. Hon

¹) *Rubro spat. vac. relictum est.* — ²) *sic (gref¹) Ieß; rect. gefr (et mox: rauþan).* — ³) *h. l. membr. læsa est.* — ⁴) *Rubro spatium vac. relictum est.*

er ok kollut lag þess er hon gefr. Lag heitir ok tre þat er fellr í skogi. sem qvad gunnlaugr ormstunga.

Alin var rygr at rogi
runnr olli því gunnar
lag var ek auds at eiga
odgiarn fira bornum.

Kona er kollud mork. sem qvad hallarsteinn.

Ek hefi oþar lokri
aulstafna þer skafna
ven mork skala verka
vandr stef knarrar branda.

Troþa sem qvad steinn.

Þu munt furs sem fleiri
flods hirdi síf troða
graunn at gæfu þinni
gríotz hiadninga briotaz.

Skorda sem qvad ormr steinþors son.

Skorda var í fot færð
fiardbeins afar hreins
nyri saung naddfreyr
nisting vm miþar hrist.

Stod sem steinar qvad.

Mens hafa melldrar syniar
míukstallz logit allir
sua hófum vellti stod stilltan
straumtungls at mer draumar.

Biork sem ormr qvad.

Þuiat hols hrynþals
hramma¹ þaz ek ber fram
billings a burar full
biarkar hefug lagit mark.

Eik sem her er.

Aura stendr fyrir orum
eik faugr² buin leika.

¹) hramam, 1eþ. — ²) faug¹, 1eþ.

Lind sem her er.

Ogn rackr skal at ockur¹
almr dynskurar malma
sva baud lind í landi
lins hugrecki duinar².

³Madr er kendr til vidar sem fyrr⁴. kalladr reynir vapna eþa viga eþa ferða eþa skipa ok athafnar ok allz þess er hann rædr ok reynir. Sva qvad vlfr vggason.

En stird þinull stardi
stordar leygs fra bordi
frans a folka reyni
franleitr ok bles eitri.

Veidr⁵ ok meidr sem kormakr qvad.

Meidr er morgum ædri
mordreins í dyn fleina
hiorr ferr hilldar borrum
hiarl sigurdi iarli.

Lundr sem hallfredr qvad.

Ask þollum gengr vllar
austr at miklu trausti
ræki lundr hinn ríki
randfars brumadr hari.

Her er þollr nefndr buss. Sva qvad arnorr.

Reykr aundurt bad randar
regg buss saman leggja
rogskyia hellt rygia
regn haust nott í gegnum.

Askr sem refr qvad.

Geck í gulli stockna
giaf rifr has drifu
askr vid ærinn þroska
elfreyr sæing meyar.

¹) ock¹r, 1eþ. — ²) sic 1eþ; rect. dvina. — ³) Rubro vac. spat. relictum est. — ⁴) excidit: er ritað. — ⁵) sic 1eþ; rect. viðr.

Hlynr sem her er .

Heill kom þu handar suella
hlynr kuaddi sva bryniu.

Baurr sem refr quad.

Alls baud auglis galla
aurr rædr til þess hiorua
ognstauduar hefig ægi
eínradit þorsteiní.

Stafr sem ottarr qvad.

Hellztu þar er hrafn of sualltat
hatradr¹ ertu ládi
ognarstafr . . . .
. . . . .².

Þorn sem arnorr qvad .

Hlod enn hardla tædu
hirdmenn ara grenni
aupar þorn fyrir aunnum³
vngr valkaustu þunga.

Orrostu skal sua kenna at kalla hana vedr vopna
eþa hlifa eþa ofins eþa valkyriu eþa herkonunga eþa gny
eþa glym sua qvad hornklofi.

Hadi gramr þar er gnídu
geíra hregg vid seggi
raud fnystu ben blodi
bengaugl vid dyn skauglar.

Sua qvad eyuindr.

Ok sa halr	hausuan serk
at hars vedri	hergrimmis bar.

Sua qvad bersi .

Þotta ek þa er æri
ar sakt er þat vorum
hæfr at blackar drifu
hyrr runnum vel kunna.

¹) hatædr, 1eþ. — ²) sine lacuna, 1eþ. — ³) sic (aunū)
1eþ (= aunnum = örnum).

Sua qvad einarr¹.

Glymvínndi lætr gaunlar
gnast hiorr taka mestum
hilldar segl þar er hagli
hraustr þeingill drifr streingiar.

Sva qvad einarr skalaglamm.

Ne sigbiarka serkir
som milldingum romu
hars vid haugna² skurir
hlædut fast vm sædit³.

Ok sem her .

Odda gnyrs vid æsi
oddnass þinul setta.

Ok en þetta .

Hnigu fiandr at glym gaunlar
grams vnd arnar hramma.

⁴Vapn ok herklædi skal kenna til orosto ok ofins ok valmeyia ok herkonunga. Kalla ma hialm hautt eþa falld en bryniu serk eþa skyrtu en skiollt tialld. Ok skialldborg er kóllud haull ok refn⁵ eþa veggir eþa golf. Skilldir eru kallaþir ok kendir vid herskip. Sol eþa tungl lauf eþa b(l)ik eþa gard skipsins. Skiolldr er kalladr skip vllar eþa kenndr til fota hrungnis er hann stod a skilldinum. A fornum skiolddum var titt at skrifa a raund þa er haugr var kalladr ok vid þann haug⁶ skiolldrinn kendr. Hauggvapn auxar eþa suerd er kallat elldr blods eþa beina. Suerd heita ofins elldar. En auxar ma kenna trollkuenna heitum ok kenna vid blod eþa beniar skog eþa viþ. lagvapn eru vel kend til orma eþa fiska. Skotvapn ero miok kend til hagls . . . .⁷. Allum þessum heitum er

¹) einarr, 1eþ. — ²) librarius primum haugnar scripsit, deinde delevit r, quod adhuc cernitur. — ³) rect. sædir. — ⁴) Rubro spatium vacuum relictum est. — ⁵) sic 1eþ; rect. ræfr. — ⁶) excidit: er s. var. — ⁷) hoc loco mbr. læsa est.

á marga lund breytt þat er flest ort i . . . . .¹ þessar
kenningar þarf vid. Sua qvad vigaglumr.

Lattiz her med höttu
hanga . . . . .¹ ganga
þottit² þeim at . . . . .³
[þekkiligt fyrir brecku⁴.

Sua qvad einar skalaglamm.

Hialmelldum baud hilmi
hialldr aurr med siguallda
hinn er for i gny gunnar
gunndiarfr bui sunnan.

Roda serkr sem tindr qvad.

Þa er hriofarinn hanga
hrymsersks vidum bryniu
hrupuz ridmarer roþa
rastar vard at kasta.

Hamdis skyrta sem hallfreydr qvad.

Vlitid brestr vtí
vndyrs sumum runnum
hart í hamdis skyrtum
hryngrapn egils vapna.

Saurla faut sem hann qvad.

Þaþan verda faut fyrda
fregn ek giorla þat saurla
rioþaz biork í blodi
benfur fyrir mellskurum.

Sem grettir qvad.

Helldu hlackar tiallda
hefiendr saman nefum
hilldar veggs ok hiogguz
hregguirdir til seggium.

¹) *h. l. mbr. læsa est.* — ²) þ, *1eþ.* — ³) *excidit: hættu.* —
⁴) *a [þ f¹ b^c, 1eþ.*

Roda ræfr sem einarr qvad.

Eigi þyrr fyrir augna   ræfr eignaz sa regni
ods benuidu¹ roda   ramsuellz konungr elli.

Hilldar veggir sem qvad grettir ok adr er ritat. Skipsol.
sem einarr qvad.

Leygr ridr ætt at ægi
olafs skipa solar.

Hlyrtungl sem qvad refr.

Dagr var fridr á faugrum
fleygendr alenleygiar
í hangferil hringa
hlyrtungli mer þrungu.

Gardr skips sem her er.

Sua skaut gegnt i gegnum
garþ steinfarinn barda
sa var gnystærir geira
gunnar æfr sem næfrar.

Askr ullar sem her er.

Ganga el vm yngua
vllar skids med fullu
þar er samnagla siglur
slidrukadar rida.

Ilia blad hrungnis sem bragi qvad.

Vilit hrafoketill heyra
hue [rein griotinn² steini
þurdar³ skal ek ok þeingill
þiofs ilia blad leyfa.

Bragi skalld qvad sva vm bauginn á skilldinum.

Nema sua at gord vigs giallda
giolld gaugn nafads villdi
meyiar hliods hinn mæri
maugr sigurdar haugna⁴.

¹) *sic 1eþ; rect. bedvinu.* — ²) *sic 1eþ; rect. hreingroit.* —
³) *rect. þrúðar.* — ⁴) *tota hæc semistrophæ corrupta est.*

Hann kallar skiolldinn hilldar hiol en bauginn naufinn¹
hiolsins. Baugiord sem halluardr qvad.

Raudioma ser ræsir baugiord brodda ferdar
rit brestr sundr hin huita b.....² tuau fluga.
Sva er en qvedit.

Bogr er æ beru sæmstr
enn a boga avruar.

Su.....² eldr sem kormakr qvad.

Suall þa er geck med giallan
gautz elld hinn er styr belldi
gladfædandi gridar

grunn komz.....² brunni.

Hialmelldr sem qvad vlfr vggason.

Fullauflug let fialla.....³.

.....

el ek solar baul

vil sinn volu

vord nattfa⁴

hleifsuelg himins.

Hvat er troll nema þat.

Hann svarar.

Skalld kalla mik yggs vllbera

skipsmid vidurs ods skapmoda

gautz gíafrautut hagsmid bragar.

grepp ohneppin Hvat er skalld nema þat.

Ok sem kormakr qvad.

Hrod gorig vm mavg mæran

meirr sigradar fleina

hapt sænis gallt ek hanum

heid sitr þor i reidum.

¹) sic 1eβ; rect. nōl s. nōfina. — ²) his locis mbr. lōsa est. — ³) desunt aliquot folia. — ⁴) sic 1eβ; rect. nafjardar. — ⁵) sic 1eβ contra metrum; rect. fleira.

Sva qvad þorðr kolbeinsson.

Miok lætr margar sneckiur
mærdar aurr sem knauro
adr¹ vex skalldz at skeida
skialld blynr æ brim dynia.

Mærd sem vlfr qvad.

Þar kemr æ enn æri
endr bar ek mærd at hendi
ofra ek sva til siofar
sverdregns lofi þegna.

Her er lof kalladr skalldskapr.

²Þessi eru naufn godanna þau heita baund sem qvad
eyuinnd(r) skalldaspillir.

Dregr land at mvn banda
eirikr vnd sig³ geira.

Ok haupt sem þioþolfr qvad hinn hvinverski.

Tormidladr var tifi
tal hreinn meþal beina
hvat kvat þv hapta snytrir
hialmfalldinn þui vallda.

Raugn sem qvad einar⁴ skulason.

Rammaukin kvad ek riki
ravgn hakonar magna.

Þau heita ok regin sem her er.

Sv skal renna
þa er regin deya
[moþur brautir mæ⁵.

Jolnar sem eyvinndr qvad.

Jolna sumbl stillis lof
enn væt gatun sem steina brv.

¹) sic mend. 1eβ; rect. óðr. — ²) Rubro spatium vacuum relictum est. — ³) sic (non sik), 1eβ. — ⁴) ein^r, 1eβ. — ⁵) a [M b¹. m., 1eβ.

Díar sem kormakr qvad .

Eykr med ennidúki
iardhlut dia fiardar
breytí huns sa er beinan
bindr seid yckr til rindar.

¹Þessi ero naufn himins ritud enn eigi hófum vær fvdít
i kvædum aull þessi heiti. En þessi skalldskapar heiti sem
ónnvr þicki mer oskylt at hafa í ska(II)dskap nema adr finn
hann í verka haufutskalldanna þvilik heiti. Himínn hlyrnir
heidþornir hreggmimir andlangr líosfari drifandi skaturner
vidfedmer vitmimir briotr vidblaínn. Sol sunna raudvll²
eygloa alskirr syni fagra hvel líknskin dvalins leika. Alf-
raudvll ífraudvll mylen. Tungl mani ny nid artalí mvlínn
fengari glamr skynnder skialgr skramr.

²Jórd sem þiodolfr qvad .

Jarl lætr odda skurar
opt herdir gíor verda
hrings adr hann vm þryngi
haurd el vnd sik iordu.

Folld sem ottar qvad .

Folld verr folkballdr ærnu reifir oleifr
far mæ konungr sua er framr sua gramr.

Grvnd sem haralldr qvad .

Grvnd liggv vnd haur bundin⁴
breid holmfíotrs leidar
heinlandz hoddum grandar
haudr eitr svaulum nadri.

Haudr sem einar⁵ qvad .

Veria haudr med hiorvi
hartt daglingar biartír
hialmr springr opt fyrir olmri
egghríd framir seggir.

¹⁻²) *Rubris spatia vacua relicta sunt.* — ³) *bia, prave*
membr. — ⁴) *bundin, 1eβ.* — ⁵) *ein^r, 1eβ.*

Land sem þioþolfr¹ qvad kolbeinsson .

En ept vig fra veigvm
vant er ord at styr nordan
land eþa lengra stundu
lagdiz sudr til agda.

Lad sem ottar qvad .

Hellztu þar er hrafn ne suallta
hvatradr ertu ladi
[ognar stafr fyrir jófrum
ygr tveim vid kyn beima².

Hlodyn sem qvad volusteinn .

Man ek þat er iord vid orda
endr mardanar senda
grænnar gravfnum mvnni
grein³ hlodyniar beina.

Fron sem qvad vlfr vggason .

En stirdþinull stardi
stordar leygs⁴ fyrir bordi
frons a folka reyni
franleitr ok bles eitri.

Hon heitir fiorgvin .

Avrgilldis var ek alldri
als fiorgyniar mala
dyggr se heidr ok hreggi
hrynbeds ar stedia.

⁵Vargr heitir dyr. þat er rett at kenna vid blod eþa
hrae sva at kalla verd hans eþa dryck. eigi er rett at kenna
sva fleiri dyr. vargr heitir ok vlfr sem qvad þioþolfr skalld.

Gera var gisting hyriud
gnog en vlfr or skogi
sonr áá sár at spenia
sigurdar kom nordan.

¹) *sic (þioþ), 1eβ; rect. þodr.* — ²) *a [ogn^r st¹ f. i. v. t.*
v¹. k. b., 1eβ. — ³) *sic (g^ein) 1eβ; rect. gein.* — ⁴) *nescio an*
leggs legi possit. — ⁵) *Rubro spat. vac. relicta est.*

Her er hann ok gerí kalladr eþa freki sem egill qvad.

þa er oddbreki   gnvdi hrafni
sleit vndfreki   a hófutstafni.

Vitnir sem einar qvad.

Elfr var vnda gialfri
eitru kauld drifin¹ heitu
vitnis fell í vatni
varmt blod i men karmtar.

Vlfr sem arnorr qvad.

Svalg athogí ylgjar
ogodr enn var blodí
gradugr grænn af raudum
granauknum náá blandinn.

Vargr sem illhugi qvad.

Vargs var mvdri þa er margan
menskerdir stack sverdi
myrk aurrída markar
miun drottinn rak flotta.

Biorn heitir siotvitnir hvnn vetrídi bessi fress iugtanni
ísiungr glvnr íolfudr vilkalfr bera iorekr ritr.

²Hiortr heitir modraudnir dalarr dainn dyneyr duraþror.
þetta er en vargsheiti sem hallr qvad.

Heidíngja sleit hungri
har gylldir naut sara
grana(r) raud gramr at fenri
geck vlfr i ben drecka.

Ok enn sem þorþr qvad.

Od enn ærnu nadi
vns sueit freka hueiti
gera aulldra naut gyldra³
gjalpar stod í blodi.

¹) drifin, 1eð. — ²) *Rubro spat. vacuum relictum est.* —
³) *sic 1eð; rect. gyldir.*

¹Þessi ero hesta heiti tauld i þorgrims þulu.

Hrafni ok sleipnir	silfrtoppr ok synir
hestar agætir	sua heyrdar ek [þa nefnda
valr ok lettfeti	heyrdar ek ok ²] faks getid
var þar tialldari	gullfaxi ok ior med goþum.
gulltoppr ok goti	Blodughofi het hestr
getid heyrdar ek sota	er bera kuadu
mar ok lungr med mari.	aufgan atrida
vígg ok stufr	gils ok faliafnir
var med skefadi	gler ok skeidbrimir
þegn matti blackr bera	þar var ok gyllis vm getid.

Þessir ero enn taldir í alsvinnz malum.

Dagr reid drausli	til iss ridu.
en dvalinn modni	Enn annar austr
haulda huatra	vnd adilsí
en haki faki	grar hvarfadi
reid bani belia	geiri undadr.
blodughofa	Biorn reid blacki
enn skeuadi	en biarr kerti
skati haddingia.	atli glaumi
Vesteinn vali	en apils slaungui
en vífill stufi	haugni haulkui
meinþiof moi	en haralldr faulkui
hinn morginvakri	gunnar gota
ali hrafni	en grana sigurdr.

Arvakr ok alsuidr draga solina sem fyrr var ritad. Hrim-
faxi ok fiorsvartnir draga nottina. Skinnfaxi eþa gladr
fylgia deginum.

Þessi ero yxnaheiti i þorgrims þulu.

Gamalla yxna naufn	rekinn ok kyr
hefig giorla talit	himinbriodr ok atli
þeirra [er ³] rauds ok hæfrs	arfr ok arfvínir.

¹) *Rubro vac. spat. relict. est; in margine adscriptum est:*
equi. — ²) *sic sine uncis, 1eð.* — ³) *sine uncis, 1eð.*

¹ Þessi ero orma heiti. Dreki fafnir iormungandr nadr nidhauggr linnr nadra goinn moínn grafvitnir grabakr ofrsuafnir grimr. Naut kyr kalfr yxni kuiga vetrungr gridungr bolí. Saudr hrutr bekri ær lamb vedr. Svín griss gyllta runi gaultr griss.

Hver ero heiti loptz ok vedranna. Loft heitir gínnunga-gap. Meþalheimr fuglheimr vedrheimr. Vedr heitir hregg byrr glymr bret giosta vindr. Sva segir j aluis malum.

Vindr heitir med mōnnum
en [med vófudr² med godum
kalla gneggiud gínnregín
æpi íotnar
alfar dýnfagra
kalla í helíu hvidud.

Vedr heitir ok gustr.

Tveir ero fuglar þeir at eigi þarf a annan veg at kenna³ at kalla blod eþa hræ dryck þeirra eþa verd þat er hrafn ok aurn. Alla adra fugla karlkenda ma kenna vid blod eþa hræ⁴ ok er þat þa nafnit aurn eþa hrafn sem þioþolfr qvad.

Blodorra lætr barri
bragning ara fagna
gautz berr sigd a sveita
svans aurd konungs haurda
⁴geirs oddum léttr greddir
grvnn hvert stika sunnar
hírd þar er hans skal verda
hrægams ara sæfar.

¹) *Rubro vacuum spatium relictum est.* — ²) a [sic 1eß, sed supra lineam recentiore manu scriptum est: vonsuðr; med est mendum librarii. — ³) excidit: en. — ⁴) supra lineam additum est: ok enn.

Þessi eru nófn hrafns krakr hvgínn mvninn borgin modi arflognir artali holldboþi. Sva qvad einar¹ skalaglamu:

Fíallvōndum gaf fylli
fullr vard en spior gullu
herstefnandi brofnum
hrafn a ylgiar tafni.

Sva qvad einarr skulason.

Dolgskara kna dyrum
dyrr magnadi styra
hvgíns fermi berr harmi
harmblik solar garmi.

Ok enn sem hann qvad.

Eon vid hialldr þar er havldar
hvgþrvtinn svelgr² lvtá
mvninn dreckr blod or benium
blasvartr konungs hiarta.

Sva qvad vigaglumur.

Þa er dýnfsar disir
dreyra sals a eyri
brad feck borginmodi
blodskialldadir stodum

Sva qvad skvli þorsteinsson.

Mvndit efz þar er vndir
arflogni gaf ek sarar
hlauck í hvndrads flocki
hútinga mik líta.

Avrn heitir sva. Ari gemlir hreggskornir egdir ginnar vndskornir gallofnir sem einar qvad.

Samleitum ravd sveita
sleit aurn gera beitu
fekz arnar matr ærnum
iarnsaxu nog foxu.

¹) einar, 1eß. — ²) sic 1eß; rect. sveltr.

Sem ottarr qvad.

Avrn dreckr vdranar¹
ylgr fær af hræm sylg
opt rydr vlfr kiopt
ari getr verd þar.

Sem þiodolfr qvad.

Segiondum flo sagna
snotar vlfr at moti
i gemlis ham gomlum
glamma [vlfr fyrir² skommu.

Ok sem her er.

Hregskornum vil ek handa
haleítan miok vanda.

Ok sem skuli qvad.

Vek ek þar er vel hellz ecka
vídis ar ok sidan
greip hlydi þar godu
gall opnis vel spialla.

Sv³ ero siofar heiti. Hann heitir ægir gymír hler hæfeid
ver sallt laugr grædir sem arnor qvad ok fyrr er ritad.

Nemi drott hve sæ [sotti
snarlyndr konungr jarla⁴.

Her⁵ ok nefndr sær ok ægir. Marr sem hornklofi qvad.

Þa er vt at mar meita
mannskædr ladar tanna
ræsi nadr til raustnar
rak vebravtar nauckva.

Laugr⁶ ok her nefndr. Sem einarr qvad.

Laugr er flaustz en fagrir
flodaskar bringlodum
þar er sior á hlid hvara
hlymr vedrvitar glymia.

¹) sic prave 1eþ; rect. vndarn. — ²) a [sic mend. 1eþ;
rect. o fyrir. — ³) sic prave 1eþ; rect. Hver. Rubro spat.
vac. relicto. est. — ⁴) a [s. s. k. j., 1eþ. — ⁵) excidit: er.

Her er ok flod kallat. Sva qvad refr sem fyrr er ritad.

Færiz biorn þar er bara
brestr vndinna festa
opt i ægis kíapta
vtsvavl gymis volva.

Haf sem hallvarðr qvad.

Vetr lez þu i haf hristvm
hardvigs suikvl giardar
vmbannz allra landa
is framstafni visat.

Leid sem her er.

Vervm áá leid fyrir ladi
lidnum finnum skridnum
austr se ek folld of flaustri
ferli geisla merlut.

Ok sem egill qvad.

Vestr for ek vm ver
en ek vidris ber
mvnstrandar mar
sva er mitt vm far.

Mar sem einarr qvad.

Kalldr þuærr marr vnd milldum
mart dægr vidu suarta.
Grefr elsnuít iofri
almsorg manar þialma.

Sallt sem arnor qvad.

Sallt skar hufi helldum
hraustr þiodkonungr austan.

Grædir sem baulverkr qvad.

Leidangr biottu af ladi
laugr geck vm skip faugr
gialfr storum¹ reztu grædi
glæstum ar hit næsta.

¹) sic contra metrum, 1eþ; rect. stóðum.

Her er gjalfr kallað siorinn. Víðir sem refr qvad.

Bradrístin¹ nembr bríosti
bordheímr drasíls skordu
naud þolir vidr hinn² víði
verpr inn vm þraum stinnan.

Hvm sem brennv niall qvad.

Senn vissu vár svanni
xvj at brím vexti
dreif á hafskíps hvfa
hum í florum runum.

³Þersi ero enn síofar heítí at rett er at kenna hann
til skíps eða gullz. Ran er sakt at heti kona ægis sva
sem her er.

Hraud í hímín vpp glodum
hafs geck síorr af affi
baurd hygg ek at sky skærdu
skaut ranar vegr mana.

Dætr þeirra ranar ok ægis eru ix ok ero nofn þeirra fyrr
ritud. Himinglæfa dufa blodughadda hefring vdr hævonn
bylgía kolga draufn. Einarr skulason taldi í þessi visu
er fyrr er ritud.

Æsir hvast at hraustvm
himinglæfa þytr sæfar.

Hraunn sem valgarðr qvad.

Laudr var lakt á bæði
legg⁴ sollit haf gollí
en herskipum hrannir
hófut ogurlig þógu.

Bylgía sem ottarr suarti qvad.

Skarut skauðu styri
skaut sylg har bylgíur
lek vid hun á hreínu
blunnz þar er drosir spunnu.

¹) sic 1eß; rect. Bradrístin. — ²) rect. en. — ³) Rubro
spat. vac. relict. est. — ⁴) sic; rect. læk.

Draufn sem ormr qvad.

Hrosta drygir hvern kost
haukludrs gei þrudr
enn drafnar loga lofn
laustv rækir vínfaust.

Bara sem þorleífr fagri qvad.

Sea þytr en berr bara
brytr laud vm vid raudan
grans þar er gulli bunum
grunn hlunnvisundr mvnni.

Láa sem einarr qvad.

Ne framlyndir fundu
fyrr hyckad ek láa kyrra
þar er síor vm vid vara
vini ora fellr storum.

Fullr sem refr qvad.

Hrynía flíott á fullar
fram æsir nu glamma
skreid vetrlídi skída
skaut bíorn gúsís nauta.

Bodi sem her er.

Bodi fell á mig¹ bralla
baud heim med ser geimi.

Breki sem ottarr qvad.

Braut en breki þaut
bord ox vidar mord.

Vargr sem bragi qvad.

Vílldit vaungum ofra   hinn er miotygil mava
vags byrsendir ægi   mörar skar fyrir þori.

Svnd sem einarr qvad.

Skar ek svdum svnd   mín pryddiz mund
fyrir sunnan hrund   vid míldings fund.

¹) ita (non mik), 1eß.

Fiandr sem einarr qvad.

Æst se ek orma rastar
itrserki vel merкта
nemi biodr hvi ek fer flædar
fiarðbals vm hlyn mala.

Sægr sem markus qvad.

Sægs mun ek sidr en eigi
sa er illr er brag spillir
solar sverri malan
slidr als regin nidia.

Þersi ero elldz heiti sem her er.

Elldr brenn en sia sannan
svidr dyggr iofurr bygdír
blasa rauno fyrir ræsi
reyk er magnus kueykir.

Logi sem va(l)gardr qvad.

Snarla skaut or soti
sueit of hus ok reykir
stodu stoptir sidan
steinodr logi glodum.

Bal sem her er.

Haki var brendr á bali
þar er brimsloþir odu.

Glædr sem grani qvaþ.

Glædr hygg ek glamma slodar
gramr elldi sva felldu.

Eisa sem atli qvad.

Øggs rydz eisur vaxa
allmorg loga hallír
hus brenna gim geisar
godmennit fellr blodí.

Her er gim kalladr elldrinn. Eimr sem her er.

Brunnu allvalldz inní
elldr hygg ek at sal felldí
eimr skaut á her hrimí
halfgíor vid nid sealfa.

Hyrr sem arnor qvad.

Eimdí rad vid rauma   heit dvinudv huna
reidr eydana meidir   hyrr gordi þa kyrra.

Viti ok funi sem einar qvad.

Fvni kyndiz skíott   hisingar herr
enn flydí drott   sáa er hafdi verr.

Brimi sem valgardr qvad.

Biartr sveimadi brimi
brutu vikíngar fikium
vilía styrks af verki
varp sorg a mey borgar.

Leygr sem hallþorr skualldri qvad.

Jer knattvd þar þeirra
þu vart alldregi skialldar
leygr þaut vm siot sigri
sviptr gersemum skipta.

¹ Þersi ero nófn stvndanna. Aulld forðum alldr fyrir
laungu kvelld arla snemma silla í sinn fyrra dag í nez
í gær í morgin árr missere vetr svmar várr haust vikur
dagr nott morgion aptann stund mel. Þessi ero enn heiti
í aluis malum nattarínnar.

Nott heitir med mōnnum
eno niola med godum
kalla grimu ginnregín
osorg íottnar
alfar suefngaman
kalla dvergar dravmíoruo.

Fra íafndægri er haust til þess er sol setz í eyktar stad
þa er vetr til íafndægri. Þa er várr til fardaga. Þa er
sumar til íafndægri. Havstmanvdr heitir hinn næsti fyrir
vetr. Fyrsti í vetri heitir gormanudr þa er frermanudr
þa hrvtmanudr þa þorri þa goi þa einmanudr þa gawk-

¹) *Rubro spat. vac. relict. est.*

manudr ok sadding þa eggid ok steckid þa er solmanudr
þa selmanudr þa heya Manudr¹ þa skurdar Manudr¹.

²Hver eru manna heiti okendra. Madr er hverr fyrir
ser hitt fyrsta ok hitt sidazta. hit æzta heiti mannz er
kalladr er madr keisari. þvi næst konungr þa iarl. Þessir
menn eigu saman þessi heiti aull. allvalldr sem her er
qvedit.

Allvallda kann ek alla
austr ok svdr vm flausta
sveins [ok svdr³ at reyna
setr hverivm gram betri.

Her er ok gramr kalladr. Þvi heitir hann allvalldr at
hann er einvalldi allz rikis sins. Fylkir sem gizur qvad.

Fylkir gledr i 'folki
fleinblack ok svan hlackar
olafr vm vidr elum
yggs gaugl fegin skauglar.

Þui er konungr fylkir kalladr at hann skipar i fylkingar
herlidi sinu. Visi sem ottarr qvad.

Visi tekr vigfreyrs aldar befir allvalldr
vist austr munlaust oskvif gott lif.

Harri eþa herra sem arnorr qvad.

Harri feck i hverri
hialltlandz þrumv branda
greppr vill grans dyrd yppa
gagn sa er hæstr er bragna.

Hertogi heitir iarl ok er konungr sva kalladr fyrir þui at
hann leidir her til orrostu. Sva qvad þiodolfr.

Ok hertoga hneckir
herfengnum let stinga
leyfd ber ek hans or hófdi
haugs skyndadi augu.

¹) Manudr, 1eþ. — ²) *Literæ initiali et rubro spat. vac. relict. est.* — ³) a [sic 1eþ; rect. er sonr.

Sinnior eþa sennior sem sighthvatr qvad.

Lat auman nu níota
norex ok gef storum
mal helt ek nu sem sælan
sinnior laga þinna.

Milldingr sem markus qvad.

Milldingr for vm oþiod elldi
audit vard þa flotnum dauda
hesta kyndut hlenna þrystir
hyriar lioma svdr at romi.

Mæringr sem halluardr qvad.

Erat vnd iardar hauslu
ordbiartr davnum fordar
moldreks munku velldi
mæringr enn þu næri.

Landreki sem þiodolfr qvad.

Eyss landreki liosu
lastvarr kraka barri.

sem fyrr er ritad. þui heitir hann sva at hann rekr her
vm land annarra konunga eþa rekr her or sinu lanndi.

¹Einn konungr er nefndr halfdan gamli hann var
agætr konungr hann gordi blott mikit at miþium vetri ok
blotadi til þess at hann skyldi lifa i konungdomi sinum
ccc vetra. Enn hann feck þau annsvaur at hann mvndi
lifa ecki meirr enn mikinn einn mannsalldr en þat mvndi
þo vera ccc vetra at eingi mvndi vera i hans ætt otiginn
madr ne kona. Hann var hermadr mickill ok for vida
vm vegu. þa drap hann i einvigi þann konung er sigtryggr
het. Þa feck hann þeirrar konu er het alvig hin spaka
dottir emundar konungs or holmgardi hins rika. Þau
attu xvij sonu ok voro ix senn hornir. þeir hetu sva.
Einn var þeingill er kalladr var manþeingill. Annar ræsir.

¹) *Rubro spat. vac. relict. est.*

Þriddi gramr iijj gylfi v hilmir vi iofurr vij tiggí viijj¹ skyli
 þá skuli ix harri þá herra. Þessir ix brædr ero sva
 agætir i hernáð at í ollum fræðum síþan ero nofn þeirra
 halldín fyrir tignar nofn sva sem konungs nafn þá iarl's
 nafn. Þeir attu eingi barn ok fellu allir í orostum.
 Sva segir ottarr svarti.

Þeingill var þegar vngr
 þreks giorr vígs aurr
 halldaz hid ek hans alldr
 hann læt ek yfirmann.

Sva qvad marqus.

Ræsir let af roðnum hausi
 rinar sol a marfolld skina.

Sva qvad egill.

Gramr hefir gerdihaumruð
 grundar vpp vm hrundit.

Sva qvad eyvindr.

Lek vid liodmaugu   gylfi hinn gladværi
 skylldi land veria   stod vond gullhialmi.

Sva qvad glumr.

Hilmir raud vnd hialmi
 heina laut á beinum.

Sva qvad ottarr.

Jofur heyrí vpphaf
 ofraz mvn konungs lof
 hatu nemi hann rett
 hrodr sins bragar míns.

sem stuf qvad.

Tireggiadr hio tiggí
 tueim haundum lid beina
 reifr geck hann vnd hlífar
 hízig sudr fyrir nizi.

¹) sic 1eß; rect. viij.

Sva qvad hallfredr.

Skylivdr em ek vid skylia
 skalmaulld hefir þvi valldit
 vætti ek vi(r)da drottins
 vil er mest ok dul flestum.

Sva qvad marqus.

Harra qued ek at hrodrs giord dyrri
 hauklundadan dana grvndar.

Enn attu þau halldan adra ix sonu er sva hetu. Hildir
 er hildingar ero fra komnir. Nefi er nißungar ero fra
 komnir. Audi er audlingar ero fra komnir. Yngi er
 ynglingar ero fra komnir. Dagr er dauglingar ero fra
 komnir. Bragi er bragningar ero fra komnir. Þat er ætt
 halldanar hins millda. Budli er budlungar ero fra komnir.
 Af hans ætt kom attli ok brynhilldr. Lofdi er loßungar
 ero fra komnir. hann var herkonungr mikill honum fylgdi
 þat lid er lofdar heita. þapan er kominn elími moßurfaþir
 sigurdar konungs safuis bana. Siggarr þapan ero komnir
 siklingar. þat er att siggars er var magr vaulsunga ok
 ætt siggars er heingdi bagbard. Af hildinga¹ var kominn
 haralldr hinn harrraudi moßurfaþir halldanar suarta. Af
 nißunga ætt var giuki. af audlinga ætt var þiarr. Af
 ynglinga ætt var eirikr hinn malspaki.

Þessar ero ok konunga ættir. Fra yngui frey [ero
 ynglingar² fra komnir. fra skilldi í danmork er skilldungar
 ero fra komnir. Fra vaulsungi i fracklandi þeir heita
 vaulsungar. Skelfir het einn herkonungr ok er af hans
 nafni kollut skillfinga ætt sv kynslod er i austrvegum.
 Þessar ættir er nu ero nefndar hafa menn sva sett í
 skalldskap at hallda aull þessi heiti fyrir tignar naufn.
 Sva qvad einarr.

Fra ek vid holm at heyia
 Hildingar fram gingu³

¹) ættidit: ett. — ²) a [rect. er yngl. ero. — ³) ggu, 1eß.

